

I ENCONTRO INTERCONTINENTAL POLA HUMANIDADE E CONTRA O NEOLIBERALISMO

**Chiapas, lugar de resistencia contra a estupidez, pequeno recuncho
da dignidade humana, México, 27 de Xullo ó 3 de Agosto**

Trindade VILLAR / Nuria GONZÁLEZ
Asociación para a Economía Social

Dende que chegou ás nosas mans a invitación do EZLN para participar no encontro, sentimos que tiñamos que estar presentes nese evento intergaláctico, que chamaba a berros a tódolos compañeiros en resistencia do planeta.

"...Houbo que romper moitos cercos para chegar a La Realidad, hai cercos diferentes, no noso hai que pasar policías, aduanas, tanques, cañóns, trincheiras, avións militares, helicópteros artillados, choiva, lama, sol, insectos; cada un dos rebeldes dos cinco continentes teñen o seu propio cerco, a súa propia loita, e un cerco rachado que hai que engadir á memoria doutros rebeldes. Así principiou o Encontro Intercontinental. Iniciouse en tódolos continentes, en tódolos países, en tódolos lugares en que un home ou unha muller calquera comezaron a dicir, a dicirse ¡Xa Basta!.

¿Quen pode dicir en qué lugar preciso data e hora exacta se iniciou este Encontro Intercontinental Pola Humanidade e Contra o Neoliberalismo? non o sabemos, pero si sabemos quen o iniciou. Iniciáronno os rebeldes de todo o mundo, e aquí só estamos unha pequena parte de todos eses rebeldes, é certo, pero aos distintos cercos que rompen tódolos días, tódolos rebeldes do mundo, vostedes suman un máis á ruptura do cerco contra a realidade Zapatista".

Subcomandante Insurgente Marcos.
Agosto 1996.

¿Cercos? Comezaron e aquí tendo que face-lo pasaporte, conseguí-los cartos para a pasaxe, e distintos trámites burocráticos co Estado Español. En México o levantado polo Goberno á hora de concede-los visados, impedindo así a

entrada e permanencia dos extranxeiros que obviamente chegarían ó Estado de Chiapas; citar o caso da delegación de Colombia composta por 27 persoas ás que se lles negou a entrada en México, así coma unha morea de casos no que o período de estancia concedido era inferior ó contratado coas compañías aéreas, obrigándonos a seguir no xogo burocrático de ter que renovar visados nos departamentos de Migración e soporta-lo insidioso cuestionario-interrogatorio da solicitude de ampliación de temporalidade con preguntas do tipo:

"¿Con que fin estivo antes en Chiapas?

¿Por que regresou?

¿A que puntos de Chiapas pensa viaxar?

¿Solicitou antes unha ampliación de temporalidade?

¿Cal é o motivo da súa solicitude? "

Houbo hostigamentos a persoas que transitaban pola zona en conflito e en particular ós extranxeiros, que foron requiridos polas autoridades do Instituto Nacional de Migración da Secretaría da Gobernación.

Varios meses atrás instaláronse postos de revisión do I.N.M.-S.G. nos que se esixía o alto total de tódolos vehículos, identificacións e interrogatorios acerca dos motivos da viaxe, en contra dos artigos 11 e 16 da Constitución dos Estados Unidos Mexicanos. (Só é lexítimo levar a cabo estas medidas se existe orde escrita expedida pola autoridade competente).

"A dignidade non sabe de pasaportes, visados e outras ridiculeces".

Comité Clandestino Revolucionario Indíxena.

Este tipo de accións foron unha constante antes, durante e despois do encontro, das que existen numerosas testemuñas. Ós copiosos controis de Migración hai que engadir os do Exército Federal, replegados en campamentos por todo o territorio chiapaneco, unha das zonas con máis alta densidade indíxena.

O noso contacto con eles, reténs e controis, non é nada comparado co que teñen que soporta-las comunidades Zapatistas en resistencia, que ven a súa vida comunitaria desestructurada pola forte presión que sobre elas exercen: dificultan a sementeira da terra, arrasan campos, rouban animais, hostigan e golpean ós campesiños chegando en moitos casos a producirse brutais matanzas. Por outro lado as violacións sistemáticas de mulleres fan que os homes teñan que permanecer nos fogares para intentar protexelas, sendo este outro motivo que dificulta o traballo da terra, principal medio de subsistencia.

Toda esta situación provoca o chamado cerco de fame, ó desequilibra-lo seu ciclo vital; non teñen alimentos nin fluxo de apoio, o crédito e os abastos están bloqueados.

Hai que sinalar que segundo comentaron os compañeiros do EZLN, a presenza militar diminuíu considerablemente nos días do encontro, debido á gran presenza extranxeira na zona;

—Ó Goberno non lle interesa que estas novas se difundan polo mundo adiante.

"... O Exército Federal xa ten moita destreza, xa son moi mañosos, cando cren, cando hai presenza, xente que ven doutros países é cando se esconden como algún animal que estea perseguido. Pero cando cre que está soa a comunidade é cando entra. E por iso tamén, que vostedes non se dan conta, cren que estamos enganando pero quero que vostedes tomen en conta que ven do amañe deles".

Comandante Zebedeo.

En San Cristóbal de las Casas o punto de coordinación estaba no Centro de Formación Don Bosco, alí fumos chegando para recolle-las acreditacións definitivas e de alí partimos en caravana cara o "Aguascalientes" da comunidade de Oventic, onde se celebraría a inauguración do evento.

Os "Aguascalientes" son un espacio aberto que as comunidades indíxenas construíron como centros de reunión, debate e para celebrar diversas actividades, como poden ser os foros indíxenas. Actualmente existen cinco "Aguascalientes", Oventic, Morelia, La Garrucha, Roberto Barrios e La Realidad.

A chegada a Oventic foi sobrecollidora. Os compañeiros coa súa boa organización, formados ás dúas bandas do camiño nunha longa ringleira foron rexistrándonos segundo baixabamos, facendo que esta acción non resultase molesta (eramos miles), senón simplemente algo necesario para a súa seguridade e a nosa.

Este Aguascalientes, coma os restantes, foi levantado integramente polos indíxenas da comunidade, as construcións son de madeira de piñeiro e realizáronse a base do traballo comunitario de moitas persoas.

"...Eles non están tomando en conta tódolos sacrificios que deron, se vostedes ven esta casa está feita de madeira, se venderan a madeira gañarían miles de pesos, pero esta comunidade non se interesa de diñeiro, interésase de organizar e de atopalo que arela".

Comandante Zebedeo.

Oventic é un dos máis grandes; composto por uns dez barracóns habilitados para durmir en hamaca ou saco, cociñas comedor, clínica, biblioteca, casa da muller, duchas e letrinas, tendas cooperativas de comestibles e artesanía textil feita por mulleres, parque infantil, auditorio cuberto e un gran espacio ó aire libre onde se desenvolveu o acto inaugural.

Viviuse un ambiente de recíproca emoción, tanto para eles que amosaban a súa ledicia e orgullo de ternos alí, coma para nós. Agasalláronnos con músicas e danzas tradicionais, comezabamos a atoparnos cada vez máis conmovidas e admiradas polo que alí sucedía.

Na cerimonia inaugural a comandante Ana María leu a mensaxe do EZLN:

"...Hoxe miles de pequenos mundos dos cinco continentes ensaian a construción dun mundo novo e bo".

Tamén foron salientables as mensaxes do Comandante David e a Comandante Hortensia, manifestándose por un mundo máis humano, e recoñecendo ás mulleres como parte importante en tódolos niveis da loita, sendo as que máis sofren das inxustizas, explotacións, humillacións e violacións dos seus dereitos.

O intre máis emocionante da noite inaugural foi cando recibimos nun silencio sobrecolador os verdadeiros artífices e protagonistas, ás bases de apoio, á xente de a pé. Milleiros de indíxenas, anciáns, mulleres, nenos e nenas, homes, coma un río de xente acompañados polos músicos foron baixando dende a entrada do recinto ata o lugar do acto, demostrándonos que as revolucións as fan os pobos e non os herois. Estas xentes foron as que deron cobixo e alimentos ós milicianos que tomaron parte no alzamento do 1º de Xaneiro de 1994. O EZLN existe porque elas o pariron.

As cinco mesas de traballo estaban repartidas entre os cinco Aguascalientes, en Oventic aspectos sociais, Morelia aspectos culturais, La Garrucha aspectos económicos, La Realidad aspectos políticos e en Roberto Barrios "Neste mundo caben moitos mundos".

Desglosamos eiquí os contidos das 5 mesas e submesas:

MESA 1: QUE POLÍTICA TEMOS E QUE POLÍTICA NECESITAMOS.

- A) O poder global que todos padecemos. Como se exerce e reproduce a dominación.
- B) Como se resiste o poder global. Formas de organización política e social.
- C) Que facer co pasado. As ideoloxías. Os muros que levantou o Muro de Berlín.
- D) Novas formas de facer política. Innovacións para as loitas de fin de século. O mandar obedecendo. Os medios e os fins.

PANEL: A verdadeira democracia ¿É unha liberdade de elección?, ¿de compra? ¿ou é unha liberdade de conciencia?, ¿de opinión? ¿quen toma as decisións?

MESA 2: A CUESTIÓN ECONÓMICA; HISTORIAS DE HORROR.

- A) Neoliberalismo, o poder financeiro e os seus sicarios. Os indicadores macroeconómicos, formas de pervertir a realidade.
  - B) ¿É posible unha alternativa a este sistema?.
  - C) O progreso: a especulación coma desenvolvemento. O negocio da guerra, do narcotráfico, da saúde.
  - D) Traballo, dictadura do libre mercado, débeda, pobreza.
- PANEL: A política económica ó servicio dos pobos e non ó revés.

MESA 3: TÓDA-LAS CULTURAS PARA TODOS. ¿E OS MEDIOS? DAS PINTAS CIBERESPACIO.

- A) A comunicación como camiño cara a liberdade.
- B) Educación e ciencia con rostro humano.
- C) As artes e a creatividade coma resistencia: literatura, poesía, escultura, pintura teatro, música, cine, artes aplicadas.
- D) Das culturas diversas á sociedade do espectáculo.

PANEL: A globalización da cultura ¿unificación ou diferencias en harmonía?. Toda-las culturas para todos.

XANELA ESPECIAL: Para a recepción e demostración de idiomas. Tóda-las linguas do mundo. A liberalización de Babel.

ESCENARIO ESPECIAL: Para os fermosos sons e expresións do planeta.

MESA 4: ¿ QUE SOCIEDADE QUE É NON É CIVIL?

- A) Sociedade civil organizada. Que pasa co sindicalismo, as ONGs, a autonomía, a autoxestión, os movementos urbáns e labregos.
- B) A sociedade civil excluída: mulleres, homosexuais, seropositivos, toxicómanos, vellos e nenos.
- C) A sociedade civil versus a maquinaria da morte: antimilitarismo e ecoloxía.
- D) Represión e resistencia. As cadeas e os manicomios. A loita polos dereitos humanos.

PANEL: Novas formas de organización e resistencia civil.

MESA 5: NESTE MUNDO CABEN MOITOS MUNDOS.

- A) A realidade coma barbarie: autoritarismo, xenocidio, etnocidio, guerra civil.
- B) Novas e vellas identidades. Os "indios" do mundo enteiro.
- C) Murallas que dividen o planeta: migración e exilio.

D) Resistencia e solidariedade. Do local ó global. Costumes comunitarias, autonomía, liberación nacional, unión dos pobos e rede das loitas do mundo.

PANEL: Tódalas culturas e civilizacións que non pensan morrer aínda que as maten.

PANEL: Contra o racismo, a marxinação e as fobias. Indíxenas de América, Europa, Oceanía, África e Asia. Expoñan libremante as súas diferencias.

XANELA ESPECIAL: Para propostas e experiencias locais que teñan interese universal.

* * *

O día 28 de mañanciña dividímonos para partir á comunidade que nos correspondía segundo a mesa de traballo escollida. Nestes percorridos polas montañas do sureste mexicano atopámonos de novo cos "axentes da idiotex feita goberno", nos varios reténs que outra vez padecemos, e chegamos así a Morelia, comunidade especialmente sensible e doída polas recentes torturas e asasinios a un grupo de anciáns ante a impotencia do resto da comunidade. Hai que sinalar que para os indíxenas os anciáns son coma un tesouro de sapiencia e tradicións ós que veneran e aman profundamente.

Participamos en dúas das submesas de traballo: "A Comunicación como camiño cara a liberdade" e "Educación e ciencia con rostro humano".

A dinámica de traballo era a seguinte: primeiro dábase lectura ás relatorías recibidas para cada tema en concreto, con turno de réplicas. Analizábanse os obstáculos e finalmente plantexábanse as propostas e proxectos alternativos. Durante tódalas sesións de traballo membros do EZLN acompañaron e participaron en tódalas mesas e submesas.

Proximamente editarase un libro cos resúmenes das relatorías, conclusións e intervencións do EZLN.

Nin que dicir ten que tanto as sesións de traballo coma o tempo de lecer foron un intercambio enriquecedor do que todos nos nutrimos, foi posible falar e escoitarnos, compartir ideas e compartir mundos. Por suposto tamén estivo aderezado con músicas, danzas, poesía, teatro, pintura etc... de moitos rincóns do mundo. Toda unha festa de cores, idiomas e razas.

Comentar que unha vez repartidos por mesas e traballando nos cinco Aguascalientes, a presenza militar seguía patente con voos rasantes en todas as comunidades.

O 1º de agosto desprazámonos moi cedo dende tódolos Aguascalientes para xuntarnos, ben entrada a noite, na espesura da Selva Lacandona alumia-da polos vagalumes. De novo, reunímonos todos, esta vez en La Realidad, onde se celebrou o día 2 a sesión plenaria, e o día 3 a clausura do evento.

Un dos compañeiros comentou que La Realidad é o mellor lugar para que os soños se realicen. Como exemplo o soño impensable do Encontro mesmo ¿non é algo increíble que nun lugar tan recóndito, tan sinxelo, nos xuntáramos xentes de 43 países, máis de 3000 compañeiros ó escoitar a chamada dos Sen Rostro, da Humanidade?

Na plenaria deuse lectura ós informes consensuados de tódalas mesas e submesas, así coma ás conclusións, pronunciamentos e propostas ás que se chegaron. A continuación expoñemos algúns dos acordos tomados polas mesas 1 e 2, aspectos políticos e aspectos económicos respectivamente.

PROPOSTAS DA MESA 1: QUE POLÍTICA TEMOS E QUE POLÍTICA NECESITAMOS.

MESA A: O poder global que todos padecemos. Como se exerce e reproduce a dominación.

* Un proxecto de liberación deberá incorporar particularmente no caso dos pobos do sur o rescate da soberanía coma unha das súas loitas estratéxicas. A soberanía entendida como reapropiación do dereito a decidir sobre a nosa vida, os nosos recursos e noso futuro.

* O novo poder global require dun proceso de reximentación cultural de alcance planetario que disolva na práctica e na conciencia comunidades, asociacións, organizacións e todo tipo de identidades colectivas e lazos comunitarios. A existencia deste poder autocrático global plantexa a necesidade da reconstrución da utopía inventando novas formas de exercicio da política e replantexándonos o problema do poder.

* É necesaria para todos a recuperación do espazo público, que non a conquista do poder para uns/unhas poucos nin a construción de novos aparatos e novas burocracias. Supón construír a democracia entendida o máis simplemente como poder da sociedade e participación na vida pública deixando sempre que cada comunidade decida por si mesma os mecanismos e os procedementos concretos da realización.

* Reimaxinar maneiras de construír un novo poder social que reemplace ó poder alleo, extraño e hostil colocado por enriba dos seres humanos.

* A reconstrución da utopía supón novas actitudes e unha nova maneira de pensar as relacións entre os seres humanos, terminar coas relacións de dominio, subordinación en tódalas súas formas, liquida-lo reino da mercancia e do poder impersoal do diñeiro. Recupera-las formas de organización e convivencia desde as relacións intersubxectivas na vida cotiá e recoñece-lo dereito á existencia, á pluralidade cultural e á equidade na diversidade.

SUBMESA B: Como se resiste ó poder global. Formas de organización política e social.

* Faise necesaria novedosas formas de organización e loita.

* Construír un fronte internacional contra o neoliberalismo e outras formas de organización que deben ter coma característica a súa horizontalidade e o seu funcionamento democrático.

* Viabilidade dunha rede de información que parta do local e tenda a amplialo marco das loitas ata o internacional que impida a burocratización pola toma de decisións desde abaixo.

SUBMESA C: *Que facer co pasado. As ideoloxías. Os muros que levantou o muro de Berlín.*

* Construír un movemento de novo tipo que se rebele contra o neoliberalismo como o ¡Xa Basta! do 1º de xaneiro de 1994 que reivindique o individuo pero na comunidade e do pleno exercicio da democracia que parte de que o cidadán/á gañe os espazos do exercicio público ata facer efectivo o mandar obedecendo.

* O zapatismo, que é un estilo de acción, aporta que o obxectivo non é a conquista do poder, senón a construción ascendente da sociedade cooperativa e solidaria. O zapatismo está cuestionando as prácticas da vella esquerda sectaria, elitista e burocratizada e de aquelas expresións social-demócratas que rematen sendo variantes do neoliberalismo. O zapatismo é unha proposta concreta que se pode retomar noutras partes do mundo.

* Necesidade de construír un estado pluricultural.

* Construír unha ideoloxía substancialmente nova con valores humanistas que recolla o mellor das anteriores sen repetirse mecanicamente.

* Rescata-la experiencia revolucionaria anterior.

SUBMESA D: *Novas formas de facer política. Innovacións para as loitas de fin de século. O mandar obedecendo. Os medios e os fins.*

* As novas formas organizativas terán que facerse dende os eixos de:

—respecto á diversidade, recoñecendo no outro como un/ha lexítimo outro

—respecto á autonomía.

Dende estes dous eixos a relación entre nós non pode ser máis ca de horizontalidade.

* Construír unha forza política verdadeiramente nova.

* Atopar mecanismos democráticos para dirimi-las diferencias.

* Romper coa desesperante burocratización dos nosos instrumentos de loita para iso hai que redimensiona-la relación entre a política e o individuo replantexando a relación entre base e dirixencia onde tódolos actores sexan responsables das súas accións.

* Non debemos perder de vista a forma de face-la mensaxe, a forma de dici-las cousas dunha maneira diferente, atopa-la nosa propia linguaxe que reflecta unha forma de expresión creativa. Pode converterse nun instrumento que incite á xente a participar dunha forma anovadora, isto foi unha virtude do zapatismo que se expresou nos distintos países e levounos hoxe a estar presentes na Selva Lacandona.

* É indispensable evita-lo dogmatismo. O colectivo é o que debe elaborar sen esperar receitas, anovar respectando a diferenza, obrigarnos a pensar

para adecua-las ensinanzas do EZLN ás experiencias concretas, por iso a nova forma de facer política implica:

—recoñece-la diversidade de condicións e aspiracións de distintos pobos e sectores da sociedade

—supón tamén aprender continuamente das iniciativas que toma a xente e dos motivos, razóns e contextos das súas loitas para contribuír a potencialas.

* Debe existir unha nova relación entre ética e política, buscando que esta última volva a ser plantexada coma unha actividade noble, que busque a organización do benestar común fronte á burocracia e a verticalidade que encerra actualmente o poder e trastoca a democracia. Requírese botar a andar a anovadora proposta zapatista de mandar obedecendo, de servir e non servirse, de representar e non suplantar, de construír e non destruír, de propoñer e non impoñer, de convencer e non vencer. Proposta zapatista que apunta a organizacións abertas, horizontais e inclusivas.

* O poder debe estar na sociedade mesma, creando contrafortes que poñan límites xustamente ó poder.

* Condicionar toda toma de decisións á profunda análise da sociedade, a través de referenduns, plebiscitos e outras formas coma mecanismos para levar á práctica o mandar obedecendo. Isto esíxenos manter unha política clara de principios.

* Esixencia e necesidade de acabar coa separación entre política e vida cotiá, recuperando a política coma un xénero activo que nos permita recobrala soberanía sobre os nosos propios destinos.

* Refunda-la noción mesma de política, como a entendemos, como a practicamos, impulso a proxectos democráticos que aseguren a efectiva participación de todos na toma de decisións fundamentais, é o camiño que se nos plantea hoxe na loita pola emancipación.

A democracia resta por inventar en todas partes e por todos, coma unha búsqueda permanente de todos os cidadáns/ás, a cidadanía non é un asunto de nacionalidade, é unha cuestión de participación activa na sociedade e de actitude crítica e de esperanza ante a vida.

AGRUPACIÓN DE PROPOSTAS

A. *Propostas contra o neoliberalismo:*

* Control social dos medios de comunicación controlados hoxe por unha puñada de corporacións transnacionais.

* Creación dunha organización global que artelle as diversas loitas sociais contra o neoliberalismo.

* Facer permanentes os encontros internacionais pola humanidade e contra o neoliberalismo.

- * Fixar un día mundial pola humanidade e contra o neoliberalismo.
- * Realización de encontros por rexións.
- * Impulsar unha campaña mundial en defensa das liberdades políticas.
- * Construí-la democracia desde as relacións intersubxectivas da vida cotiá.
- * Recuperar formas de organización e convivencias comunitarias.
- * Creación dunha rede de abaixo hacia arriba, local, estatal, nacional e internacional. Construír organismos ou nudos nesa rede que funcionen por consenso e manden obedecendo. Admitir a movementos, organizacións e partidos que queiran incorporarse contra o neoliberalismo. Esta sería unha rede de redes. Amplia-la rede de xóvenes que se comunican por Internet.

B. *Propostas sobre Chiapas e México:*

- * Adopta-los puntos acordados no Foro Indíxena realizado en Chiapas-México no mes de Xullo.
  - * Conformar pequenas comunidades de "Aguascalientes" en tódalas nacións.
  - * Formar comités de solidariedade que manteñan o contacto entre si e se comprometan a coordinarse ou comunicarse periodicamente.
  - * Formar brigadas de voluntarios a Chiapas coma cordóns de seguridade.
  - * Enviar axuda humanitaria directa ós cinco "Aguascalientes" con ou sen permiso do goberno mexicano.
  - * Que os integrantes do Encontro realicen unha marcha en San Cristóbal de las Casas ó regreso para protestar contra as intimidacións das gardas brancas os campesiños.
- Que o Encontro se pronuncie contra a guerra de baixa intensidade en Chiapas.
- * Enviar telegramas a Ernesto Zedillo pola violencia exercida contra os campesinos da Casa do Pobo no municipio de Carranza nos municipios do norte do estado.
  - * De acordo coas condicións de cada país' dirixir ós parlamentos a esixencia para que se pronuncie contra a presenza do exército na comunidade de Chiapas.
  - * Esixir ó goberno mexicano que se sente a negociar realmente a paz co EZLN, que presente propostas viables e concretas, facémolo responsable do fracaso do diálogo se este chegara a suceder.
  - * Apoia-la demanda zapatista dun novo congreso constituínte.
  - * Que o documento resultado da plenaria xeral deste Encontro do día 2 de agosto se chame "Declaración Internacional dos Aguascalientes pola Paz, pola vida e pola Humanidade".
  - * Declarar un día internacional contra o Neoliberalismo e que cada organismo neste Encontro impulse xornadas sobre isto.

* Loitar contra a guerra e a imaxe ficticia de democracia difundida a través dos medios de comunicación.

* Poñer a concurso internacional o logotipo que nos identifique como loitadores contra o neoliberalismo sobre a base da figura de Durito.

* Realiza-lo seguinte pronunciamento: o neoliberalismo impúxose en moitos dos nosos países coma os de América do Sur coa morte de moitos, manifestámonos en contra da impiedade dos xenocidas.

* Loitar porque as relacións entre os individuos non se basen na clase, raza, xénero, preferencia sexual, idade ou crenzas.

* Igualdade política entre homes e mulleres. Impulsa-la acción afirmativa que permita espazos de participación política das mulleres, transformación da linguaxe sexista que reproduce as relacións de poder entre os xéneros.

* Rescata-lo pensamento político e crítico do Che Guevara e a súa idea do home novo.

* Que cada comité contribúa con elementos para escolas, laboratorios médicos, clínicas, hospitais e cooperativas de produción das comunidades zapatistas.

* Boicot económico e campañas a nivel mundial de calquera entidade que apoie o tráfico de armas e o comercio da guerra e aquelas que provoquen a morte da humanidade e da natureza.

PROPOSTAS DA MESA 2: A Cuestión económica: Historias de horror.

SUBMESA A: Neoliberalismo, o poder financeiro e os seus sicarios. Os indicadores macroeconómicos, formas de perverti-la realidade.

* Esixir ó capital a redución sistemática da xornada laboral, salarios de garantía para os desempregados ou subempregados. Dereitos universais da vivenda, alimentación, saúde e educación.

* Loitar por unha personalidade ou pertenza universal así coma polo acceso democrático a tódolos medios de comunicación, o dereito a ocupa-la terra ou edificios e medios de produción abandonados e en vista á creación das nosas propias realidades.

* Faise necesario racha-lo dominio e monopolio dos discursos ideolóxicos do poder e simultaneamente promover unha resignificación das palabras que nos permita recoñecernos nelas e apropiarnos da linguaxe.

* Combate-la propiedade monopólica dos medios de comunicación que xeran e difunden seudoverdades encamiñadas a xustifica-las atrocidades do capitalismo, ocultando como a produción capitalista de riqueza simultaneamente xera miseria, a nosa miseria.

* Construír e dotar de contido o Nós, a tódolos Nós que podemos ser para recrearnos coma colectivo.

* Construír redes de comunicación alternativa reviste unha importancia primordial, a reapropiación da linguaxe e os medios de comunicación é indispensable.

* Recortar gastos militares pois en dito renglón ocúpanse fondos equivalentes ós ingresos da metade máis pobre da poboación mundial.

* Reconquista-lo tempo e o espazo en contra do capitalismo e a favor das nosas propias experiencias, coordina-la loita en puntos coma a redución da xornada de traballo, toma de espazos en cidades, autodeterminación no acceso e xestión de recursos naturais.

* As loitas non só teñen que ser anticapitalistas senón tamén conxuntamente antipatriarcais e internacionalistas.

* É necesario construír redes internacionais de insubordinación e rebeldía.

SUBMESA B: *¿É posible unha alternativa a este sistema?*

* As alternativas deben basearse en principios coma a xusta distribución do benestar, que non promova o consumismo ou o productivismo do traballo, respectuoso do medio ambiente, respectuoso dos proxectos autónomos de produción rexeitando calquera tipo de intromisión.

* Existe a necesidade de buscar alternativas productivas: cooperativismo, recampesiñización da economía, agroecoloxía, o recoñecemento das tradicións e formas de producir das comunidades indíxenas.

* Promoción ó consumo de alimentos sanos o que obrigaría á diminución no uso de agroquímicos.

* Difundir mediante redes de información internacional as campañas contra o uso e desfeito de produtos e residuos tóxicos e a confiscación de terras ociosas.

* A consolidación de fronte amplios democráticos, nacionais e internacionais de debedores e o recoñecemento das súas organizacións.

* Indispensable asumi-lo control sobre a calidade dos obxectos que deseñamos e producimos retomando a historia e as diversas culturas, recoñecendo que hai unidade na diversidade.

* A loita contra o neoliberalismo podería plantexarse coma loita anticapitalista que busque a xusta distribución do benestar e a abolición do gaño como eixo do proceso económico.

* A asemblea e os consellos obreiros e campesiños resultarían nunha forma alternativa ó control estatal sobre a produción e o modo de protección dos recursos naturais.

* As autonomías locais representan un contraforte ó poder imposto polo estado.

* É necesario que construíamos xuntos a alternativa partindo de principios básicos que inclúan a recuperación de conceptos coma dignidade, solidarieda-

de, autoxestión, diversidade, cooperación, con obxetivos incluíntes centrados nas necesidades humanas integrais.

* O proxecto alternativo debe nutrirse da formación de redes de comunicación e información creíbles que sirvan de intercambio e apoio das experiencias de loita e resistencia ó tempo que sirvan para enriquece-la discusión e a análise do momento histórico actual e favoreza a construción dun proxecto de aqueles para os que aínda non chegou o fin da historia.

* Recuperación de experiencias revolucionarias pasadas.

* Proponse a transformación de todas aquelas constitucións políticas que non amparen aqueles anhelos máis sentidos da democracia avanzada.

* Replantea-la relación campo-cidade e fomenta-la relación directa entre produtores e consumidores basadas na responsabilidade directa dos consumidores sobre a calidade dos produtos que demandan. Iso incluíría boicot mundial ó comercio e consumo de produtos nocivos ou de empresas que financian produción de armamentos ou fomentan a aplicación de políticas neoliberais.

* Impulsar proxectos de autonomía autosustentable, non só no campo senón tamén nas cidades, impulsar redes de comercio que promovan, antes que a produción para a exportación, o fomento da economía local.

* Xeración dun novo concepto de progreso e desenvolvemento que non sexa capitalista cuantitativo senón que integre as necesidades materiais e as espirituais que se basan en novos valores humanos.

SUBMESA C: O progreso: A especulación coma desenvolvemento. O negocio da guerra, do narcotráfico, da saúde.

* Levar a cabo unha campaña para fortalece-la capacidade productiva de grupos excluídos polo desenvolvemento capitalista, os pequenos produtores.

Apoia-la sustentabilidade e a participación popular para que estes continúen producindo nas súas propias rexións, asegurándolles unha calidade de vida digna e unha capacidade de fortalece-las súas propias tradicións e culturas.

* Presionar ás institucións financeiras internacionais, Banco Mundial e Fondo Monetario Internacional, a través da "campaña 50 anos son suficientes" en todo o mundo para elimina-la débeda externa que afecta ós nosos pobos.

* Que as loitas da sociedade civil trascendan as loitas nacionais e se unan nun fronte de loita común.

* Promover un fronte común para pedi-la clausura de industrias de guerra, cancelación do gasto militar e a reconversión das industrias para avanzar hacia a paz e financia-los servicios de bienestar social.

* Establecer regras económicas con base nun prezo xusto ás materias primas impulsando a ONG e organizacións non lucrativas a comercializar con mercados solidarios a estes prezos.

* Desaparición do GATT.

* Concienciar ó mundo enteiro da necesidade de que o progreso ten que ir á par da xeración de emprego, a protección ó medio ambiente e a satisfacción das 16 demandas plantexadas polo EZLN.

* Presionar ós nosos gobernos para que se incremente o gasto público e realizar mobilizacións e accións de presión para a defensa dos servizos públicos e deter a súa privatización.

* Establecer impostos ós gaños especulativos para evita-la destrución das actividades productivas.

SUBMESA D: *Traballo, dictadura do libre mercado, débeda, pobreza.*

* Impulsar unha campaña internacional en defensa do dereito ó traballo coma dereito humano fundamental.

* Crear redes de desempregados e traballadores en coordinación con outros tipos de movementos sociais.

* Crear redes de traballadores e consumidores para defender intereses comúns e atopar novas formas de consumo.

* Loita pola redución da xornada de traballo, con pago de 56 horas, así coma loita polo aumento dos salarios e a defensa da seguridade social.

* Realizar un pronunciamento en contra do traballo infantil, do traballo temporal, do traballo a domicilio e do traballo extra sen remuneración.

* Necesidade de buscar novas formas de loita e de resistencia fronte ás estratexias do neoliberalismo, que dividen e enfrontan os traballadores.

* Loitar pola independencia e democratización no interior dos sindicatos e das organizacións sociais.

* Pago da débeda externa a través dun imposto ó capital especulativo internacional.

* Plantexaron a necesidade de gravar o capital especulativo nacional e internacional como algo separado do problema da débeda (este sector estaba a favor da cancelación absoluta da deuda dos países en vías de desenvolvemento).

* Que se expropie as contas bancarias e os bens de aqueles gobernantes e exgobernantes que mediante a corrupción e o saqueo contribuíron á miseria dos pobos. Estes fondos deben restituírse ós países de orixe para a creación dun fondo de desenvolvemento que debería ser manexado polas organizacións populares.

* Creación dun organismo internacional crediticio que emitiría unha moeda internacional diferente ó dólar para quita-los beneficios de que actualmente goza EEUU, ó ser o dólar un instrumento de dominación.

Quedan pendentes as conclusións relativas a aspectos culturais, aspectos sociais e outras culturas (mesas 3, 4 e 5) que intentaremos recoller en próximos números da revista, se ben volvemos a remitirnos ó libro que se publicará proximamente cos traballos do Encontro.

Na clausura estiveron presentes Javier Elorriaga, encadeado por presunto zapatista e recentemente liberado, unha representación de Las Madres de la Plaza de Mayo, a Comandante Trini, Comandante Tacho e o Subcomandante Marcos. Javier Elorriaga testemuñou sobre os presos zapatistas que se manteñen como reféns para o proceso de negociación, falou das torturas e humillacións que sofren, incluso os nenos. Logo o Subcomandante Marcos deu lectura a un manifesto en nome do Comité Clandestino Revolucionario Indíxena no que se declaraba:

- A creación dunha rede colectiva de tódalas nosas loitas e resistencias particulares: Rede Internacional de Resistencia contra o Neoliberalismo que somos os Todos que resistimos.
- A creación dunha Rede Internacional de Comunicación Alternativa que busque tece-las canles para que a palabra camiñe tódolos camiños que resisten, será o medio para que se comuniquen entre si as distintas resistencias, a rede somos os Todos que nos falamos e escoitamos.

Estas redes non teñen estrutura organizativa, centro rector nin decisorio, non teñen mando central nin xerarquías.

Ademais disto o C.C.R.I. propuso realizar unha consulta internacional para subscribi-la "2 Declaración de La Realidad e contra o Neoliberalismo" durante a primeira quincena de decembro de 1996 e a realización do II Encontro pola Humanidade e contra o Neoliberalismo con sede en Europa na segunda metade de 1997.

Queremos resaltar o inmenso traballo de organización e coordinación de toda esta proeza. Esta estaba estruturada en comisións: loxística, que se ocupaba dos comedores, pabillóns-dormitorios etc., a comisión de enlace internacional que eran os intermediarios entre os zapatistas e os asistentes, comisión de enlace nacional, que forman parte dos comités civís de diálogo de México, comisión de prensa, tódolos medios de comunicación dirixíanse a ela para recolle-la información, e finalmente a comisión de operatividade, que se ocupaba de dinamiza-lo debate e tira-las conclusións.

Tamén neste aspecto o gran mérito téñeno os propios indíxenas pola construción da infraestrutura, o traballo nas cociñas, a vixilancia constante para a súa e a nosa seguridade, o mantemento das letrinas e duchas, o transporte, a atención nas clínicas e en xeral, por tódolos coidados e agarimos que recibimos tan noble e desinteresadamente, dándonos así unha nova lección de Humanidade.

Durante os días que pasamos nas comunidades, experimentamos unhas relacións humanas "chingonsísimas". A conexión con xentes doutros países, outras linguas, outras realidades, era inmediata, libre, feiticeira.

VIVIMOS un ambiente de irmandade e harmonía plena, entre aquelas montañas protectoras non se respiraban desconfianzas, receios ou temores. Camiñabamos a corazón aberto sen complexos, sen medo a ser feridos pola estupidez que nos impide dar e recibir o millor de cada un e cada unha.

Deixando xa o Encontro, comentar tamén a existencia de varios proxectos de autoxestión, que coñecemos e nos que participamos. Estas experiencias serán tratadas polo miúdo nos seguintes números da revista. Menciona-lo traballo de varias cooperativas de artesanía textil feita por mulleres (bordados principalmente), e os contactos e canles de comercialización que se están abrindo a traveso das organizacións de Comercio Xusto de Andalucía e Galicia.

Outro dos proxectos é o desenvolvido polos Comités Cívicos de Diálogo de San Cristobal e Huelva; a apertura dunha casa-albergue como vía de autofinanciamento, capacitación e coordinación dos propios comités, a acollida das persoas participantes nos Diálogos e punto de venda das artesanías das comunidades indíxenas en resistencia.

ASOCIACIÓN PARA A ECONOMÍA SOCIAL

Campana de afiliación

Se sintes a responsabilidade de promove-lo cooperativismo,
o desenvolvemento e a prospectiva en Galicia,
Necesitamos a túa presenza e colaboración

FAITE SOCIO

Cotas (segundo o teu desexo):

- * Para persoas físicas: entre 500 e 2.000 pts. trimestrais.
- * Para entidades: entre 1.000 e 10.000 pts. trimestrais

Asociación para a Economía Social

Apdo. 5172 de Vigo Telf. 986-81 37 07

Meus señores:

Desexo facerme socio da Asociación para a Economía Social, cun aporte trimestral de
..... pts.

Nome..... DNI.....

Enderezo..... Teléfono.....

Razóns:

Atentamente Asdo.

Asociarse da dereito a participar nas actividades da Asociación, a estar informado do seu acontecer, a recibir as súas publicacións e a beneficiarse da súa biblioteca, coñecementos, asesoramento e servizos.